

ikke er nær saa slem, som den kunstneriske Gengivelse deraf giver det Udseende af. Resultatet af Udvalgets Overvejelser er i Virkeligheden det, at af dets 15 Medlemmer ere de 14 enige i, hvad der er Lovforslagets Kernepunkt og Hovedbestemmelse, nemlig i, at der bør paahvile Jærnbanedriften et særligt Ansvar, saa vel for dens Personel som for dens Materiel. — Om de Ændringsforslag, der ere stillede, behøver jeg ikke at udtale mig nærmere efter de Bemærkninger, der ere fremsatte derom af det ærede Medlem for Viborg (Klein) og det ærede Medlem, som nu talte (Svend Høgsbro). Jeg agter ikke at stemme for noget af de stillede Ændringsforslag, om hvilke jeg tror, at det kan siges med et meget mildt Udtryk, at de ere lidet rimelige. Jeg tror imidlertid ikke, det er nødvendigt at ofre megen Tid paa at paavise Umuligheden af dem. Der kunde siges meget mod hvert især af dem, men det tror jeg, jeg kan undlade. Jeg skal blot bemærke om Ændringsforslaget under Nr. 8, som allerede er berørt af det ærede Medlem for Viborg, at det dog er alt for lidet rimeligt, at man i en Lov vil indføre et Paabud til kommende Rigsdage om, at man i et vist Tilfælde ikke maa bevilge Erstatning paa under 1,200 Kr.s Størrelse. Bevillingsmyndigheden — der for Resten fejlagtig i Flertallets Betænkning betegnes som Lovgivningsmagten — kan der dog virkelig ikke paalægges en saadan Skranke ved et almindeligt Lovbud. Det er jo en konstitutionel Umulighed. Vil man begrænse Bevillingsmyndighedens Frihed, skulde der et Grundlovs-paabud til for at gøre Paabudet effektivt. Jeg skal imidlertid lade alle disse videre Betragtninger over Ændringsforslagene hvile. Jeg vil kun tilraade ærede Medlemmer at stemme imod dem, idet jeg finder, at der ikke er mindste Grund til at lægge det foreliggende Lovforslag nogen som helst Hindring i Vejen. Det er saaledes affattet, at vi meget vel kunne forsvare at fremme det, som det er, hurtigst mulig. — Et Mindretal i Udvalget, hvortil jeg hører, havde ønsket, at man paa et enkelt Punkt var vendt tilbage til det oprindelige Lovforslag, nemlig med Hensyn til de private Jærnbaner. Fra først af indeholdt Lovforslaget kun

Bestemmelser om Statsbanedriftens Ansvar, men i Landstinget bleve de private Jærnbaner medoptagne. Det Mindretal, hvortil jeg hører, har ikke fundet det nødvendigt, at vi ved denne Lejlighed ogsaa give Regler for de private Baner. Disse Baner have nemlig ifølge deres Koncessioner bestemte Forskrifter for deres Ansvar, hvorefter Bevillingshaverne ere forpligtede til at erstatte al den Skade, der ved Befordringen tilføjes Personer og Gods, medmindre det bevises, at det enten er den skadelidendes egen Skyld, at han har lidt Skade, eller at denne er bevirket ved et uafvendeligt Tilfælde. Det forekommer os, at disse Erstatningsregler i sig selv ere fyldestgørende, men da vi ikke have mødt nogen Tilslutning i Udvalget til vort Forslag om at udstemme de private Baner, og da vi kunne være enige med den højtærede Minister i den Betragtning, han fremsatte under Konferencen, nemlig at praktisk taget vilde de Bestemmelser, det foreliggende Forslag indeholder, og de Regler for Ansvar, som gives i Koncessionerne, sikkert føre til væsentlig samme Resultat, har Mindretallet ment ogsaa paa dette Punkt at kunne slutte sig til det foreliggende Lovforslag i den Skikkelse, hvori det foreligger. Vi anbefale saaledes dettes Vedtagelse.

Indenrigsministeren (*Bardenfleth*):

Den Stilling, det ærede Udvalgs Flertal har indtaget til det foreliggende Lovforslag, dels gennem de Ændringsforslag, der ere stillede af Flertallet, og dels gennem den Motivering, der er given i Betænkningen, har jo fundet sin Belysning af forskellige ærede Talere, der have haft Ordet i Dag. Jeg kan i overmaade meget slutte mig til, hvad der i saa Henseende er fremkommet fra den ærede Ordfører for et af Mindretallene, det ærede Medlem for Viborg (Klein), ligesom ogsaa til, hvad der er udtalt af det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds, særlig med Hensyn til Ændringsforslaget under Nr. 3, der jo er Hovedpunktet i denne Sag. Jeg skal derfor indskrænke mig til nogle supplerende Bemærkninger. Jeg kan jo kun være tilfreds med, at det ærede Flertal ikke har villet gaa saa vidt som til at anlægge Forsikrings-synspunktet ved Bestemmelsen af, hvor langt Jærnbarnes